

ΝΕΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ

Σήμερα άνθροι, πουλά, καρδιές χαρούμενα γιορτάζουν δια μαζί της "Ανοιξης τό θάμα, μεθυσαμένα
άπ' το κρασί τό φλογού τού γήλου, και κυρτάζουν πόδια τού σύνθρονο τή γαλανή τή χώρα όμως ωμωμένα.

"Απ' τ' άπορα σπίτια τού χωριού — περιστερών κοπάδι— σταχιδιών καπνών ήγινεται σάν προσευχή στά οινόπνια και τά παδάκια άφροντιστα στον πρόσδιο λειψάδι ουρωφούν τραγούδια πλέκοντας λουλούδια στεφάνια.

Μεθά άπλο φώς και χρώματα τό βλέμμα τού διάβατη^η οι πεταλούδες τών άνδρων γουρούν σκηνές τά μήδα^η οι παπαρούνες ντροπαλές σαλεύονται στο μπάτη τά ματωμένα φύλλα τους, στημένες μέ πυρφύρα.

Κι' δ' ώχρος παιγήτης πού στή θέα της "Ομορφας πιστενει^η τό νοῦ τον σήμερον κι' αύτός άφριν στήν αλθέα μαζί μέ τον κορυδαλλό τό φτερωτό^η άνεβη.
Γιορτάζουν δια σήμερα την "Ανοιξη έδω πέρα...

Γ. Κοτζιούλας**ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ**

J que: Τη θαυμ

"Οιαν παίζης στο βιολί σου
μέ τό μαρκού δοξάρι
"Όλος μεθύν κι' διο χάρι
τών άγριων τούδων,
Στήν όπεραντα γαλήνη
Την ψυχή μας τήν λαμπρύνει
Λάμψη θεία κι' άσμονία
τού μεγάλουν Σου τού νοῦ.

Οι δόλγιλυκές Σου ρότες,
ώ τί θείες ! φεγγούδλες !
Μαγεύεταις είναι δόλες
μέ μά τέρην μυστική !
Και στήν ήρο τους μεθάνει
Η ψυχή μας και πετάσει
Πιο άναλαρφα νά τοιώση^η
τήν αιδέρια μονούκη !

"Ω ! τι θείο μεγαλείο !
Γοργοφράντοντας σιάν ηφή,
Πίσω μένει κάθε διλίρη^η
πού ποτ' ζει μας ή γη...
Στηρολένοντας τά μάτια,
Στών δρείσων τά παλάτια
Μέ τή μάγο μελώδει
παίρνεις δέλους μας μαζή !

M. Σαριβαξεβάνη

πού προστατεύει τήν άγάπη...

Τά μάτια της Κόμησας έλαμψαν άπλο μιά παράξενη λάμψη. "Η κροφή χαρά της ήταν βέβαια νά ιδη τό γιού της ευτυχισμένο... Μά ή ικανογενειάς παραδίσεις ; Ήστόσο τήν στιγμή αυτή τής παρουσιάζοτανε νά ευκαρπία νά χαρούσα στόν Ροέζε τή παλαιότερη χαρά της ζωής του...

Από τα μάτια της Κόμησας ντεί λαβαριέτα κύλισε ένα δάκρυ και ξέψυγε άπλο τά στήθη της ένας άναστεναγκός άνακυρφίσεως...

- Ναι ! ψιθύρισε μέ σημαντική φωνή... Ναι ! άδελφή μου. 'Έκει

ψηλά ύπαρχει ο Θεός πού προστατεύει τήν άγάπη...

Και την ίδια στιγμή, μόλις τελείωσε νάντα τά λόγια, άπλωσε τό χέρι της και έτησε νά πάστα τό χέρι της άδελφης Μαρίας.

Οι δυό γυναίκες άντηλ-λαζανιά μιά θερηή γειραφία... Τό πρόσωπο της Κόμησας είχε πάρει μιά έκφραση γαλήνης; σάν νά είχε έπληρωση καπού ιερό κα καθηκον...

- Σ' ενχαριστώ, άδελφή Μαρία ! ψιθύρισε ή Κόμησσα. Σ' εύχαριστω για τή συμβούλη σου. Σου υπόσχομαι διτι αύριο τό πρωι τή σύλογήσα με τά ίδια μου τά χέρια τό γάμο τού παιδιού μου... 'Ό Ροέζε πρέπει νά παντρευτή τή γυναίκα πού διάλεξε ή καρδιά του... Πρέπει νά ξήρη ευτυχισμένος...

Alain Pelletier

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΔΕΣ - ΑΝΕΚΔΟΤΑ

"Ενας έξαγοριωμένος άνθρωπος έπερασε τρέχοντας μπροστά άπλο τό Σωκράτη. "Ενας άλλος τόν άκολουθοντας κι' έφωναζε στό σοφό :

— Πιάστε τον, πιάστε τον.

— Ο «άπαντων άνθρωπον σοφώτατος» δέν έκινηθηκε.

— Είσαι κουφός ; τοῦ είπε έκεινος πού κατεδώκει τόν πρῶτο, δέν μπροστάς νά φαγής τό δρόμο σ' αυτό τό δολοφόνο.

— Δολοφόνος ; Τί έννοετε μ' αυτό :

— Νόστιμη έρωτης. Δολοφόνος είναι διάνυσμα σφάζει.

— Είνε χασάπης δηλαδή.

— Γεροεξούντη. Θέλω νά είπω ένας άνθρωπος πού σκοτώνει έναν άλλο άνθρωπο.

— Τότε θά είνε στρατιώτης.

— Ίδεις δέν έχεις βλέπα. "Ένας άνθρωπος πού σκοτώνει έναν άλλο ήχι στόν πλευρού, άλλα στήν ειρήνη, μέσα στήν πόλη.

— Καταλαβάμα. Θά είνε δημόσιος.

— Είσαι επενδελός ζώο. "Έννοω έναν άνθρωπο πού σκοτώνει έναν άλλο καλά καθούμενα γιατί έτσι τό θέλει.

— Εμήπηκα. Ο άνθρωπος είνε γιατρός :

— Ο άλλος δέν έπειχείρησε πειά νά έπιμείνη. "Εφυγε άπελπισμένος διτι θά μπροστάς νά κάμη τό Σωκράτη νά καταλάβη τί είνε δολοφόνος.

"Η κυρία Μ... μιά ώραία μάρκατολή προσπαθούσε πάντοτε νά βρισκεται έν τάξι άπεναντι τών κανόνων τής έκκλησίας χωρίς νά παύη τά παραπατηματά της. Μιά μέρα δταν έγύρισε άπλο τήν έκκλησία, δπου είχε πάει νά έξιμοιλογηθή τήν έρωτησε διάντρας της.

— Τί είπες στόν πνευματικό;

— "Όχι στονδαλά ποάργαμα. Μ' έρωτησε διτι σου είμαι πιστή και τού άπήνητος : Ναι ! "Επειτα τοῦ έξιμοιλογηθήκα, διτι λέω διαρρώς φέματα και μού δέσωσε τήν άδεια νά μεταλάβω !

"Ενας δούξ άπόγονος άρχαιοτάτης εύγενονδις οίκογενείας είχε ζηλήση σ' ένα γεύμα, δπου παρενθίσκετο και ένας έπισκοπος πού ψρεύει τούς τίτλους τής εύγενείας του μόνον στή σπανία του άξια.

Άντος δι κληρικός έπροσπαθησε νά συμβουλεύση τόν δούκα πού έξαπολουνθεσε νά ζην κάνοντας διαρκώς πρόστευχη σκάνδαλη. "Άλλα δ δούξ άδιόρθωτος και αυθάδης, έπειχείρησε νά τόν άποστομώση με αυτή τή φράση.

— Δεν θά κάνατε άσχημα, δταν είσθε μαζί μας νά θυμάτησε τήν καταγγελία σας.

— Τή θυμάται, άπήνητησε δι κληρικός. Και μπροστι νά σάς διαβεβαιώσω, δτι έναν είσαστε σεις γιατίς τού πατέρα μου, θά έφυλλάγατε γιονδρώνια.

"Ο άρχιεπίσκοπος τής Ρουέν είχε προσκαλέσει σε γεύμα τόν ποιητή Μαλέρμπι, δι δοπος μετά τό φαγητό, άποκομηθήης έπισκοπος άπλων στό τραπέζη. "Ο κληρικός μεταχειρίστηκε ματαίως διλα τά μέσα για τά θυμάτησε τήν έξυπνήση. Στό τέλος φαντάζομενος, δτι θά τόν συγκινόντε τού είπε.

— Λοιπόν, άγαπητέ μου ποιητά, δέν θέλετε νά άκούσετε τό λόγο πού σπούδησε σεις γιατίς έπισκοπος άπλων στό τραπέζη. "Ο ποιητής μεταχειρίστηκε ματαίως διλα τά μέσα για τά θυμάτησε τήν έξυπνήση. Στό τέλος φαντάζομενος, δτι θά τόν συγκινόντε τού είπε.

— Λοιπόν, άγαπητέ μου ποιητά, δέν θέλετε νά άκούσετε τό λόγο πού σπούδησε σεις γιατίς έπισκοπος άπλων στό τραπέζη.

— Είνε άνωφελής, πανερώτατε... θά καιπούθι βαθύτερα διν άκούσω τόν λόγο.

ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ,,

'Αληθινής έκδοτικής θρίκμβος

'Εξώφυλλο με ήπερωσην και καλλιτεχνικά τάτην

ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΑΝ !...

Είκοσισκτώ σελίδες γεμάτες θαυμασίας εικόνας τού Θείου Πάθους και τής Αναστάσεως και έλεκτροτάτην ίλιστη.

Συνεργασία στον γνωτιτέρων "Ελλήνων λογίων κ. κ. Παπύλου Νιρβάνα, Διονυσίου Κοκκίνου, Σταύρου, Χάρο, Σταματίου, Κώστα Φαλτζάτης, Κλέοντος Παράχσου, Στάμου Μπράνια, Κωστή Παλλακή, Γεωργ. Δροσσήν, Ρώμου Φιλύρω, Μήτου Παπανικολάου. Σπύρου, Παναγιωτοπούλου κ.λ.π. Διηγήματα, Πασχαλινές ήδηγαφίες, Ιστορικά πασχαλινά περιεγράφη, 'Ανέκδοτα, Αποταμίτε, άστεια, έλληνικες ιστορικές σελίδες, ποιηματα, παραμύθια κ.λ.π.

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΩ"